

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 frt, fél-évre 2 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 25 kr., egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Széchenyi-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy öt-hasábos petit sor egy-szeri megjelenésért 6 kr. 3-szori 5 kr., 10-szerért 4 kr. fizetendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. A nyilt-tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:

Ferenicz utca 22. sz. I. emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi hárszobában, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében és Feszl Károly úr könyvtörténeti üzletében, Király-utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:

Böhm C. F. ügynoki irodájában.
Ferenicz templomának átszélésében.

A jelszavak.

„Hasztalan fáradozunk a választások dolgában, akarmelyik párt, bármely személy mellett korteskedünk, egyre megy, még is csak az történik meg, a mit Bécsben akarnak.”

„A kormányval és kormány-párt működésével jóllakott már kevés kivétellel mindenki, de illuzionoknak vége, ha meg is bukhatjuk a kormányt, jobb nem jó helyébe, új minisztereknek új kegyenczekről kell gondoskodni az adózó nép rovására, mert a régiakat nem lehet szelnek eresztetni.”

„A szélső bal kormányképtelen, mert programját Bécsben soha el nem fogadják, — elismert jeles tehetségű, europaszerte elismert tudományosságú, tiszta erkölcs- és lelkiismeret vezérfői mellett ott vannak a pártján kalandorok is, kik ott reménylenek emelkedni, a mint azt a tizenhat próbás mamelukokká vedlett hajdani balközépi tigrisek példája mutatja.”

Hasonló phrízisoknak néhány tucatszát hangoztatják most a kormány-párt kortesei, kifogytak már minden lelkesítő, buzdító érvből, nem is tagadják már, hogy soha sem értett nyomor az, mibe az annyira dicsőített fuzió-kormányá bedöntötte a nemzetet, hogy egyetlen ígéretét sem tartotta meg, hogy most már nem is ígér, nincs más programja, mint a Bécsből kiadott kötött utlevél, de ezen változtatni nem lehet, nem is szabad, legkevesebé szabad a függetlenségi pártot többségre juttatni, mert noha kormányképtelen és Bécsben programját nem fogadják el, — tehát kormányra jönni kilitása sem lehet, — még is forradalomra vezetne ez ez nemzetiségi harcra, — a végkövetkezést pedig az, hogy vagy ne is menjünk választani, vagy szavazzunk megint kormány-pártúra, szavazzunk a már ismert rosra, nehogy még ismeretlen — talán még nagyobb rosra adjuk szavazatunkat.

Tévednénk azonban, ha elhinnék ezen hamis apostoloknak azt, hogy ők érzik is azt, a mit beszélnek, — erről szó sem lehet, ők csak ismétlik szajkó módon ama jelszavakat, miket a kormány-párt vezető bizottsága kiadott az együgyűek és gyávák megfélemlítésére, a kevésbé ostobák és bátrabbaknak közönyös-tételére, ők éppen úgy mint fel-

sőbb pártfogóik édes keveset törődnek a nép és nemzet boldogságával, avagy nyomorával, ők csak azon vannak, hogy emberek ott maradjanak a hatalom polcán, — a kifosztott és elszegényített nemzetnek még van annya, hogy abból legálább ők dúsan lakmározhassanak, — no lelkiismeretük, az meg sohasem volt, az nem zavarja falánkságukat egy cseppet sem.

„Veszedelemes felforgatók, vörösradikális köztársaságiak, földosztók, zsidóüldözők azok a szélsőbalak, — szélsők maradnak t. i. ők mindig, ha számuk akkora is, hogy a középbe nyulnak be, — ellenkezőleg a mindent igenlő szélsőjobb oldali törzsmamelukok azok sohasem szélsők habár a legszélőbb reakció emberei is, mert a legridegebb orosz önkényuralom ő náluk nem szélsőség, nem szélsőség náluk az ország vagyonának megrablása, lopás, sikkasztás, hazaárulás, nem szélsőség a jog és igazságnak lábál tiprása, nem szélsőség az ártaflanok üldözése, börtönbe vetése és a gazemberek felmentése, ezt szeretnék inkább rendszerinti állapotoknak behozni a szent Oroszország példáját követve.

De hogy éppen a függetlenségi párt oly egyénekből alakult, kik vagyonuk, műveltségük következtében nem szorultak a kormány kegyeire, sem a rendelkezési alaplóbi meghajzattatásra, nem szorultak kormánybiztoságokra, nagyszerű napidíjakra és mamelukságuk végkielégítésére fényes fizetési hivatalokra, avagy színekurákra; arról mélyen hallgatnak e gaz pribékek.

Mélyen hallgatnak ők arról, hogy a 48-as és függetlenségi párt választottainak sorában az elpártolás a Tisza Kálmán-féle elv szegregakasztás ismeretlen dolog, hogy a legényesebb állásokra képvisítésüknél fogva hivatott vezérfőiknek eszükágába sem jött soha a Tiszaadta átkos példát követve, ez áron hozzanyni a kínálkozó miniszteri tárczához, — hogy elválnék ragaszkodni e párt Magyarország elidegeníthetetlen önállósági jogaihoz és ennél fogva inkább konzervatívnek, mint radikálisnak nevezhető, hogy a radikális elnevezés inkább a kormány-pártot illeti meg, mely a magyar ősi alkotmányt gyökeresen — radikáliter — felforgatta, kiirtani, gyökeresen kiirtani igyekezik a magyar becsületét, hazafi-

ságot és hősiességét, — mely a magyar társadalmi életet radikáliter megmetelyezni, megrontani a magyarból koldust és azután rab-szolgát csinálni feladatának tartja. Földosztóknak neveztek el pártunkat, melyet a tulajdon szentségének leghívőbb megőrzésében, még egy párt sem tudott föltümulni, ők rágalmaztak bennünket ezzel, ők kik oly törvényeket alkottak, melynél fogva az ősi földek és szőlők oly váltással terheltek, mely am azok valódi értékét ötszörösen is meghaladja! Ők rágalmaznak bennünket, pedig éppen ők nem tisztelik mások tulajdonjogát.

A zsidóüldözők matadorja az ő pártjukhoz tartozik, az ellene leghevesebben felszóllók a mi sorainkból kerülnek ki, még is bennüket ezzel is rágalmaznak, ha előadott alkalommal egy-egy zsidóknak tettét tárgyalatosan szelöztetjük, mint ezt a becsület-sajtónak kötelessége magával hozza.

Azt hisszük azonban, hogy most már alig fog sikerülni az ámitás. — Az amugy is hivatalos nyomás alatt álló és a kormány-párt mellett érdeklő választóknak adnak ugyan szájukba kimentő ürügyeket, miket takarhassák az önkénytelen szegypirt, melyet éreznek, de nem sok fog találkozni, csak valamenyire független és értelmes választó, ki oda adja szavazatát azért, hogy az édes magyar hazát felforgató és Osztrákiába teljesen beolvastó jelen állapotokat fentartsa és mindig tovább fejlessze.

A választásokhoz. Fővárosi lapokban olvassuk, hogy Gombár Tivadar eddig pécsvárad kerületi országos képviselő bejelentette az országos pártbizottságnak belépését a függetlenségi pártba, a mi ott öröndetes tudomásul vétetett. — Mi azonban azt éppen nem vehetjük öröndetes tudomásul, tudvalevőleg Gombár úr az akkori pécsvárad uradalmi főtisztnek Lejtényinek veje és főtiszt protekció alatt lett képviselő, de Lejtényi most már itt nem főtiszt és Gombár úr választása csak is függetlenségi zászló alatt lehetséges. — Pártunk Gombár úr belépése által tehát mit sem nyer s csak is ó akar vele nyerni azzal, hogy kerületét meg tarthassa. — Azonban úgy tartjuk, hogy a pécsvárad kerületi függetlenségi párt talán magának érdemesebb kipróbáltabb férfit a megválasztásra volt képviselője Simonfay János úr személyében. — A sádsi választókerületből igen czíra üzelmekről értesitenek. — Ugyanis e kerületnek eddig pártot kívül állott országos képviselője Siskovics Tamás úr ellenében nem tudni mily ismeretlen fac-

tor egy ignota quantitást Vasdinyei Kálmán csendbiztos személyében állított fel függetlenségi párti jeletnek, ki azt állítólag komolyan el is fogadta. — Tekintve V. úr jelentéktelenségét, mi az egész dologt csak rossz élcznek vettük, azonban más oldalról biztosítanak, hogy V. úr csak Strohmanja Siskovics úrnak, ki a választás előtt visszalépdvén lehetővé teszi S. urnak egyhangú megválasztását.

Országgyűlés.

A képviselőház május hó 20-án tartott ülésén heves vitakozás támadt minden ok nélkül. Tisza Kálmán miniszterelnök indítványozta ugyanis, hogy a hercegprímás azon beszéde, mellyel a trónörökös párt az országgyűlés két haza nevében üdvözölte, a trónörökös válaszával együtt jegyzőkönyvbe igtattassék. Madarasz József az indítvány ellen kikelt, mivel szerinte a primás beszédeben államjogellenes kifejezések vannak. A megjegyzés elét a miniszterelnök a korona ellen akarta fordítani. Utána Csanád Sándor szólott s a miniszterelnöknek megugyarázta, hogy Madarasz a primás beszédének azon helyére tett megjegyzést, melyben a magyar országgyűlés tagjairól mint az osztrák-magyar birodalom országgyűléséről emlékeztet meg. Az elnök azután azzal fejezte be a vitát, hogy a primás beszédének illető részéhez helyreigazító magyarázatot igyekezett adni. Következett az arad-csanádi helyi érdekű vasutáról szóló tervjavaslat tárgyalása. A ház Láng Lajos előadó megjegyzései után a javaslatot általánosságban és részleteiben a bizottság szövegezésére szentelt időtöltés nélkül elfogadta. Végül a szatmár-nagybányai helyi érdekű vasút kiépítéséről szóló javaslatot fogadtatott el általánosságban és részleteiben.

Május 21-én. A kérénynek letárgyalása után harmadszori felolvasásban elfogadta a ház az arad-csanádi és a szatmár-nagybányai helyi érdekű vasutakról szóló tervjavaslatokat s aztán áttért a budapest-pécsi vasutáról szóló tervjavaslat tárgyalására, melyet Láng Lajos előadó és Taray Endre (!) — kurta ajánlatára szintén elfogadott.

Május 24-én. Igen rövid ülés tartott. Irányi Dániel felszóllt a polgári házasságról szóló javaslat tárgyalása érdekében. A jogügyi bizottság utasítva lón, hogy mentől előbb vegye fel a javaslatot és lehető gyorsasággal tárgyalja.

Május 25-én. A napirendre a curiának képviselőválasztási ügyekben való bíráskodásáról szóló javaslat tárgyalása volt kitűzve, a kormány azonban ugy csürte-csavarta a dolgot, hogy a javaslat lemaradt a napirendről. Következett a főrendiház által a perrendtartási novellán tett módosítások tárgyalása.

A főrendiház május 21-én tartott ülésén Majláth György elnök jelentést tett az országos küldöttség eljárásáról s a trónörökös pár részéről történt fogadtatásról. Együttal jelentette, miszerint intézkedést tett, hogy a trónörökös születés napján a ház részéről üdvözöltesseik.

Május 23-án. Vita nélkül elfogadtat-
tak: 1. a budapest-zimonyi vasutáról és szárny vonalairól; 2. a felszólított percsora-

szegedi tiszai ármentesítő társulat munkálataira engedélyezett kincstári előleg elengedéséről; 3. a budapesti magyar nemzeti színház házépítést terhelő adósságot törlesztéséről. 4. az arad-csanád meggyei és 5. a szatmár-nagybányai helyi érdekű vasutakról szóló tervjavaslatok egy általánosságban, mint részleteiben.

Május 24-én. A főrendiházban a miniszterelnök Zichy Nándor grófnak egy régebbi interpellációjára a főrendiház újjászervezése s egy magasabb nevelőintézet felállítására vonatkozott.

Május 25-én. Tárgyalás alá vétetett a főrendiház állandó hármás bizottságának az 1871. XXXIII. t. cz. 8-ának helyreigazítására és a budapest-pécsi elsőrendű vasut kiépítésére vonatkozó jelentése. Mind két javaslat vita nélkül elfogadtatott.

Külföldi hírek.

A francia köztársaság képviselőháza szótöbbséggel elfogadta a megyéknéti szavazás visszaállítására irányító indítványt, melyet a köztársaság elnöke Grévy és a miniszterelnök nem pártolt ugyan, de nem is ellenzett. — A szenátusban heves ellenzésre fog találni ez indítvány, mert Gambetta diadalát jelentené és ugyanezt Jules Simon által nagyon meg fog támadtatni, mindazonáltal Gambetta mégis gőzöni fog.

A tuniszi szerződést a francia képviselőház mindannyi szavazattal egy ellen elfogadta. — A porta is már kissé alább hagyott tiltakozásaival a tuniszi ügyben, mert látja teljes elhagyottságát és minden eviczkelés haszontalanságát.

A török-görög új határszerződés és az átadás módozatai feletti egyezmény aláírtak, az átadás június hó folyamán már meg fog kezdeni.

A tuniszi kudarc miatt leköszönt Olasz miniszterium helyett az új még mindig nem alakulhatott meg, Sella, ki a király által annak megalakítására felhívott, nem ment semmire, mert a király Daprest és Manczini hivatva meg e czéliből. — Az öreg Garibaldi is mozog megint, nem tudja elviselni a tuniszi kudarcot, azt javasolja, hogy a kormány küldje el az olasz hajóhadat Tuniszba, Szicília déli partjaira pedig központositson 50,000-nyi sereget, azonban akármely kormány fog megalakulni, majd higadtában fog ez ügyben eljárni, minthogy az a tízes fejtű ősz bajnok, javasolja, attól a Lombard-Venezében és Lisszánál vizen és szárazon annyiszor elpüfölt olasz vitézségtől ugyan a francia köztársaság nem fog megijedni.

A bécsi reichsráthban a német — ugynevezett alkotmány yhi (ezt ugy kell értenünk, hogy hű azon alkotmányhoz, melyet saját prepotenziájára fentartására maga csinál.) párt keményen összetűzött a többségben lévő nemzetiségi párttal egy v asztási ügyben kelt legfőbb törvényeségi i let alkalmából és alkotmányértést vitára, tömegesen elhagyta a termet a : v azás előtt, ezáltal is bemutatva, hogy a közös ügyek alkotmányt őt ép úgy tarth atlan, mint nálunk.

Az oroszországi nihilista- és zsidóhajszaék egyre folynak, de az utóbbiak mindinkább kiterjednek és általánosokká lesznek. — Már most a sajtónak nagyobb

TÁRCSA.

Párosával...

Párosával ül a galamb az ágon,
Párosával éln én is világom,
Tündérralomb ringatja a lelkeket,
Csillag szemű barna a lány ölelet.

Megszállta a virágzás a rózsafát
A sok virág majd letöri az ágat,
A keblem is ugy etellett örömmel,
Szívem alig bír a kedves teherrel.

Boldogságom oly nagy, hogy nincs határa,
Tenger, melynek ne a látni túl partjára,
S boldogságom tengerének közepén:
A legdrágább gyöngyszemem te vagy piczkém.

VÁRADY FERENCZ.

A mióta...

A mióta megláttalak
Szöke kis lány tégedet;
Nincs nyugalom s boldogságom,
Mert magaddal elvitéd.

Ég színű ssemed varázsa
Vitte végbe e művet,
Hogy azóta szegény szívem
Nyugalomra sosem lelt.

Azóta már boldogságom
Mindenfelé kerestem,
De nem leltém bánatomra
Hathatós írt seholsem.

Felkerestem az erdőnek
Legkisebb zegét-zugát,
A fálmile bús danája
Csak növelő számú bóját.

Majd elmentem a mezőre
Nyíló virágok közé.
Lelkem azért egyre hervad
Oh! mert a bú üldözzé.

Majd elmentem le a völgybe
Cseregdedő éj mellé,
De az én megsebzett szívem
Nyugalmat itt sem lelé.

Erdő, mező, liget, virág;
Nem adott írt sebemre.
Egy használna, egy! . . . oh! csak egy:
Száved viszont szerelme.

Somsich Sándor.

A kenyér keresés módja.

Önkénytelenül eszembe jut két jó nevű színészünk genialis ötlete, midőn pénz nélkül az alföldi rónáról Pestre törekedtek. Először jó étvágygal, üres zsebbel s üresebb gyomorral egy vidéki városba ketten, gondolkodtak, hogy lehetne egy kis pénzmagra s ettárgyra szert tenni. Adjunk egy darabot elő, szól az egyik; igen de ketten, hová gondolsz. Mit? Előadjuk: „József futását” a kocsi-szín kész, egy pár ponyva mit cu-ullissának, cordinának requirálnunk kell. A korcsáros a világitást kiteszi s az ülőhe-lyeket. Dictum, factum a placát elkészül. Ma előadatik: „József futása, érzékeny da-
rab stb. A két barát a szerep felosztáson nem duzzog, az egyik József, a másik a hatalmas ember szolgálja.

Özönlik a nép, egyik szedi a belépti díjakat, s rakja infám zsebre, a másik az orszestrumon gyújtja a méceket. Megtel-
vén a szinkör, a telt zsebb József a cordinafelhuzása után menekül, hogy ő József üldözöttek is most mennek, elmegy, de kéri a közönséget, ne mondja meg merre, elsiet jobbra s ki a városból. Jön a hatalmas úr még hatalmasabb szolgálja felfegyverkezve jó gerundummal, s szól: én, az én hatal-
mas uram szolgálja üldözöm Józsefet, mond-
játok meg merre ment, hogy elfogjam őt. A jó hiszemű népség int balra, hogy arra tartson utol éri nem sokára. A szolgál-
e illan sietve, ki még a városból is, hol ta-
lálkozik Józseffel, s markukba jót nevetve mennek Pest felé.

A szinkör telt, a szinpad üres, nem jön a szolgál s József sem. Végre a türel-
melenyőnkönal meg vékonyabbá lesz s szakad is, keresik . . . de nem találják, haza mennek bosszankodva, de egyszerű-
smind restelve, hogy úgy felültek e két atyafinak.

A megélhetés mindenre ráveszi az embert, úgy vette bizonyonl rá, hogy bar-
nyai szálással éljek ezen atyafit is, ki az ujkori cseh Holubár szerepét játszotta Ba-
ranya hazában.

Egy Drávamenti faluban (Zalátán) e hó 6-ikán, egy kis mokány, egy borzas uszkar s egy birköző atleta — aliás Toldy öttötte fel tanyáját a haza korcsmájában. Délben dobszó, hallatlan, — oly ritka tá-

meném e csendes helyen, egybegyűjté a honn kötászó gyermek sereget: „Ma este a nagyvendég (nota bene nincs több) lesz comediant, produkciós, erős műveltség, a nagy 10 kr. a gyermek 5 krajczár, kezdés 8 óra.” A mezőn elszedelgett munkás nép ez időtájr, kifáradva haza is jött pihenni; de hallva a banyák s gyermekek beszédét ez utóbbiak már a tojást s fejes kukoricát összedelve, a kotyosok nyugalmát is fel-
zavarva, hogy el ne maradjon az esti nagy productionsból — egy pár a fiatalabb nemzedékből a menethez csatlakozva, lelt egy kis közönség. A hercules a hipodrom fel-
hívja birokra a jelenlévő asszony, gyermek, leány gyár tömörület; mély hallgatás — nincs vállalkozó. Ujabb felszólítás, most már az elbizakodottság hangján, a kifá-
radt nép hallgat s néz. Végre oda szól egy fiatal honfi, hogy jó lesz már valamit csinálni, mert az idő múlik, ha csak az kell, hogy a földhöz fűstünk, hát jó meg lesz. Sőt kiteszi a szállodából lovastól, kutyás-
tól. Ez oda vetett szavak felborzalják bo-
zontos östökét a bősnek s felhívja, hogy hadd lássa tehát. Egyet köp kérés mar-
kába a nap faredalmaitól lankadt honfi, ölré kap oda legyinti a földre. Általános ne-
vetés, gúnykaczaj, szitok, szegényeztetet a kapálózó bozirozó nyugszik. Elég-e kérdi ellenfele? Nem, ezért más, nem jól van megcsinálék, én magán kivinni a fende-
lűből. Ujra neki fanyarodik hősünk, felfogja mint krumplis zsákot, helyet kiált, az ajtó tárva, a comedias künn a vizes gyepen, teste sulypontjával nyomja a föld globusát,

s kanapélyáról minn ülni szokott, a barát-
ságos sár máik lefelé. Talpra állva, az egyensúly vissza nyeresé után újra megje-
lenik a küzdőterem, általános hahota, a maszkirozott, foszladozott, a morpohosi s listz fehéritő bizonytalan metamorphosisá-
val, szenvedő desperált kinézéssel átala-
kult nem akarja elismerni, hogy el-
len fele erősebb. Hiába a kétszeri próba
után, a bizalom mérlege megingatva, el-
vezette a bizalmat Csehország szülőte-
iránt az áldozatkész publikum. Szó és szó
után felelesél, ócsárlás, düh, a megalázott
bajnok talpra áll, — de most sem ismeri
el hogy ellenfele erősebb, ügyesebb, vélet-
len volt az egész, majd holnap újra kezlik.
Ezután a kis ló produkálja évei számát, s
a borzas uszkar ábronce s pálcáni ugrá-
sait, befejezésül közcéves, tűz, láng fuvás,
pántlika buzás szájból, szabad kézzel. Vég-
befejezésül complimál uszkar, mokány, bo-
hóz, vége a murinak. A sereg hazatér,
magasztalva a fiatal hőst, ki kitett a ha-
zánál s megmentette a haza (Zalátá) be-
csületét. Erre pihenés az éj beálltával.

